Рух системи взаємодіючих частинок (до розділу 2)

```
x[i]=random(Lx);
 y[i]=random(Ly);
  vx[i] = vmax*(2.0*random(1001)/1000.0-1);
 vy[i] = vmax*(2.0*random(1001)/1000.0-1);
 };
    // Коригуємо координати таким чином, щоб
    // частинки були розподілені у резервуарі
    // більш-менш рівномірно
for(;;)
 {
  int flag=0;
  for (i=0; i<N-1; i++)
   for (int j=i+1; j<N; j++)</pre>
    {
       rx=x[j]-x[i];
       ry=y[j]-y[i];
       r=sqrt(rx*rx+ry*ry);
       if (r<1)
        {
         x[j] = random(Lx);
         flag=1;
        };
    };
if (!flag) break;
};
    // Розраховуємо повний імпульс системи в х-
    // та у-напрямках і коригуємо
                                      швидкості
    // таким чином, щоб повний імпульс системи
    // дорівнював нулю
double SumVx=0, SumVy=0;
for (i=0; i<N; i++)
  {
   SumVx+=vx[i];
   SumVy+=vy[i];
```

```
}
  SumVx/=N;
  SumVy/=N;
  for (i=0; i<N; i++)
    {
    vx[i]-=SumVx;
    vy[i] -=SumVy;
 };
    // Якщо відстань між частинками перевищує половину
    // геометричного розміру резервуара - зменшуємо
    // відповідно до припущення про періодичність меж
    // резервуара (див. опис до програми)
void Test1(double *dx, double *dy)
   int sign=*dx>0?1:-1;
   if (fabs(*dx)>Lx/2.0)
       *dx=*dx-sign*Lx;
   sign=*dy>0?1:-1;
   if (fabs(*dy)>Ly/2.0)
      *dy=*dy-sign*Ly;
 };
      // Якщо частинка досягає стінки
                                          резервуара, то
      // вона з'являється з іншого боку
void Test2(double *x, double *y) {
  if (*x<0) *x=*x+Lx;
  if (*x>Lx) *x=*x-Lx;
  if (*y<0) *y=*y+Ly;
  if (*y>Ly) *y=*y-Ly;
};
         // Рисуємо частинки на екрані
void Out(double x[N], double y[N], double x1[N], \
                                            double y1[N])
{
```

```
for (int i=0; i<N; i++)
   {
    // Видаляємо частинки з координатами x[N], y[N].
     // Для цього як поточний колір вибираємо колір фону
     // і малюємо даним кольором частинки на екрані.
     // Координати перераховуємо згідно заданого масштабу
    // x[N/2]*Scale, y[N/2]*Scale
     // Вибираємо інший колір для виведення частинок.
    // Виводимо частинки у точки з координатами
     // x1[i] *Scale, y1[i] *Scale
   }
};
     // Виводимо на екран залежність температури від часу
void GrT(double t, double T)
 {
     // Виводимо точку з координатами ((400+t*50),(300-T))
    // на графік
};
    // Розраховуємо траєкторії руху системи частинок
double x_n[N], y_n[N], vx_n[N], vy_n[N], a[N], b[N];
void Simula()
 {
  int i;
  double rx, rx6, ry, ry6, Fx, Fy, r, r6, F;
  double t=0, T, SumX, SumY;
    // На наступних кроках за часом координати та швидкості
    // частинок розраховуємо за методом з переступом
  for (i=0; i<N-1; i++)
   {
    SumX=SumY=0:
```

```
for (int j=i+1; j<N; j++)
   {
    rx=x[i]-x[j];
    ry=y[i]-y[j];
    Test1(&rx,&ry);
    r=sqrt(rx*rx+ry*ry);
    r6=pow(sigma/r,6);
    F=24*epsilon*sigma/r*r6*(2*r6-1);
    SumX=SumX+F*rx:
    SumY=SumY+F*ry;
          // Згідно з третім законом Ньютона, збільшуючи
          // імпульс (швидкість) однієї із взаємодіючих
          // частинок, зменшуємо імпульс іншої
   a[j] -= F * rx;
   b[j]-=F*ry;
  };
 vx[i]=vx[i]+(SumX+a[i])*dt/2;
 vy[i]=vy[i]+(SumY+b[i])*dt/2;
 };
vx[i] = vx[i] + a[i] * dt/2;
vy[i]=vy[i]+b[i]*dt/2;
while (!kbhit())
 {
   T=0;
   for (i=0; i<N; i++)
    ₹
     x n[i]=x[i]+vx[i]*dt;
     y_n[i]=y[i]+vy[i]*dt;
     Test2(&x_n[i],&y_n[i]);
    };
      // Обнуляємо масиви а та b
   for (i=0; i<N-1; i++)
```

```
₹
  SumX=0;
  SumY=0:
  for (int j=i+1; j<N; j++)
   {
    rx=x_n[i]-x_n[j];
    ry=y_n[i]-y_n[j];
    Test1(&rx,&ry);
    r=sqrt(rx*rx+ry*ry);
    r6=pow(sigma/r,6);
           // Похідна від потенціалу Леннарда-Джонса
    F=24*epsilon*sigma/r*r6*(2*r6-1);
    SumX=SumX+F*rx:
    SumY=SumY+F*ry;
    a[j] -= F * rx;
    b[j] = F*ry;
   };
  vx_n[i] = vx[i] + (SumX + a[i]) * dt;
 vy_n[i] = vy[i] + (SumY+b[i])*dt;
};
vx_n[i]=vx[i]+a[i]*dt;
vy_n[i]=vy[i]+b[i]*dt;
           // Розраховуємо температуру системи
for (i=0; i<N; i++)
  T+=vx_n[i]*vx_n[i]+vy_n[i]*vy_n[i];
T=T/N;
GrT(t,T);
Out(x,y,x_n,y_n);
     // копіюємо елементи масиву x_n у масив x,
     // відповідно $y_n$ у масив $y$, $vx_n$ у $vx$,
     // $vy_n$ у масив $vy$
t+=dt:
```

```
};

void main() {
    ...
    Initial();
    Simula();
    ...
}
```

Більярд Синая (до розділу 2)

```
% Програма Sinaj %
global R Lx Ly; R=5; Lx=100; Ly=100;
r=[10 60; 40 80]; % x- та у-координати куль
plothandle = plot(r(1,:),r(2,:),'o', \ldots
     'Color', 'black', ...
     'MarkerSize',25);
% Створюємо графічний об'єкт - plot, за допомогою якого
% рисуємо на екрані кулі у точках з х-координатами r(1,:)
% (усі стовиці першого рядка матриці r) та у-координатами
% r(2,:). Кулі розміром 25 чорного кольору виводяться на
% екран у формі кола ('о'). У подальшому робота з даним
\% об'єктом виконується через дескриптор plothandle
 % допомогою команди set.
axis([0 Lx 0 Ly]);
         % Встановлюємо межі зміни х- та у-координат.
dt=0.05; % крок за часом
t=0;
pause;
% пауза забезпечує негайне виведення зображення на екран;
% для продовження необхідно натиснути будь-яку клавішу
```

```
while t<100, % час розрахунків
                          % Викликаємо функцію Raschet,
  [r,v] = Raschet(r,v,dt);
     % передаємо початкові координати (масив r), швидкості
     % (масив v) та часовий інтервал. Як вихідні
     % [r,v] функція повертає нові координати та швидкостя
     % через час dt.
 pause(0.001);
                       % пауза для високошвидкісних ЕОМ
 set(plothandle,'xdata',r(1,:),'ydata',r(2,:));
                       % Перерисовуємо кулі на екрані.
 t=t+dt;
end;
% Підпрограма розрахунку траєкторій руху куль на проміжку %
% часу dt
                                                     %
function [r,v]=Raschet(rin,vin,dt);
global R Lx Ly;
RR=4*R*R:
eps=1E-8;
r=rin; v=vin;
Left_Down_Corner=[R R; R R];
      % Координати лівої нижньої межі області для обох
      % куль, яка є доступною центрам куль
Right_Upper_Corner=[Lx-R Ly-R ;Lx-R Ly-R];
      % Координати правої верхньої межі
t=dt;
while (t>0)
time Left Down col=(Left Down Corner-r)./v;
      % Розраховуємо усі можливі моменти зіткнення з лівою
      % (у х-напрямку) та нижньою (у у-напрямку) стінками
      % для обох куль.
time_Left_Down_col=time_Left_Down_col+...
                      1E8*((time_Left_Down_col <=0));
% Якщо зіткнення відбулося у минулому
```

```
% time_Left_Down_col<=0,
% даний момент часу зіткнення нескінченно збільшуємо
% (у подальшому він використовуватися не буде), інакше
% залишаємо без змін
time_Right_Upper_col=(Right_Upper_Corner-r)./v;
time_Right_Upper_col=time_Right_Upper_col+...
                    1E8*((time_Right_Upper_col <=0));
[t1,j1]=min(time_Left_Down_col(:));
[t2,j2]=min(time_Right_Upper_col(:));
% Вибираємо найбільш раннє зіткнення із стінками
% (t1 та t2), і кулю, яка зіткнулася
                                        із стінкою
% (j1 ra j2).
if(t1<t2)
t0=t1; j0=j1;
else
t0=t2;j0=j2;
end:
  % згідно з наведеними формулами знаходимо момент
  % зіткнення куль
r0=r(:,1)-r(:,2);
v0=v(:,1)-v(:,2);
rr=r0'*r0:
vv=v0'*v0:
rv=r0'*v0;
d=rv*rv-(rr-RR)*vv;
                         % дискримінант
if (d>0)&(rv<0)&(vv>eps)
time_col=-(sqrt(d)+rv)/vv;
else
time col=inf;
                         % нескінченність
end;
if(t<t0)&(t<time_col)
          % Якшо поточний час менший за час
          % зіткнення куль зі стінкою або одна з одною
                   % розраховуємо нові координати куль
r=r+v.*t;
```

```
elseif (tO<time_col) % якщо досягли часу зіткнення із
                       % стінкою
 r=r+v.*t0;
 v(j0)=-v(j0); % змінюємо напрямок руху частинки при
                  % зіткненні із стінкою
                  % зіткнення куль одна з одною
else
 t0=time_col;
 r=r+v.*t0;
 r0=r(:,1)-r(:,2);
 v0=v(:,1)-v(:,2);
 dv=r0'*v0/RR*r0;
 ddv=[-dv,dv];
     % змінюємо швидкості відповідно до наведених
     % у розділі формул
 v=v+ddv;
end;
t=t-t0;
end;
```